

יציאת שבת

5.17

כניסת שבת

4.14

מיכאל יצחק מלך ואברהם פולדמן הייד'

שנה שלושים ושלוש, גלון מס' 8

פרשת יישלח, סלו תשע"ב

גלוון זה יוצא לאור בחסות עיריית רחובות, האגף למוסדות העירייה, המחלקה לתרבות ותרבות תורנית

מוסר מלחמה

יעקב אבינו מקלט לידי מודיעין האוון, שעשיו מגן לקראותו עם ארבע מאות איש. בעקבות המידע, מספרת לנו התורה (לב' ז): "וַיָּקֹרֶא עֵקֶב מִאָדָם נְצָר לְ... רְשִׁי" בפירושו לפסוק זה כתוב: "זָנִיא - שמא נְגָרָגָג. נְצָר לְיִ - אם הירוג הוא את אחרים". פחדו והחשו של יעקב שם הוא נְגָרָגָג - גליימי ביתו, אך חחשו שהוא ישבן לביך והוא לא האם אלא הסוס והמורכבה ואוותם אכן שלחתי אלך.

כלו פלאה, מירח הפרט לאטאינה ושלא את הרבי לשפר המשען. לפני שנים אחותות, ענה לו הרבי, באתי לך שאיגי מהלך ברגלי ואו שלות אוטוי לי'ה'קדי'. משמעו, שהעיקר לביך הוא לא האם אלא הסוס והמורכבה ואוותם אכן שלחתי אלך.

עפיי' מואוצרנו הייש'

(טהדרון עב' א: "יבא לךך - פשכם לךרכו", אס כן, מודיעין ישבה וירוג אוותם אוותם?)

שוי תשובה לדבר: אהאת, אדם שירוג אוותם במלחמה, הרויות אצלו לחי אדים עלולה להיפגע, ובמידה מסוימת על זה לא תהייך לאדם כאצורי. לא חלנים, אמרו שלמה המלך (משלי כד, ז): "בְּבָבֶל אַיִלָּךְ אַל-בָּבֶל". כדי לשמור על עצם-אנוש, כדי להישאר אדם אציל-נפש, גם כאשר אתה הורג את האילוב ובבבשלו אל-בבבֶל. אסoro לך להצטער עלך, וכך שחרוש שילך - לא יגונ, אתה צריך להקפיד לא לשם על ההרג, כי אם תשמש - עלול אתה להגעין מחר לנצח בו ייך תחיה קלה על הדק. לכן, כאשר מתכוון יעקב אבינו למלחמה עם עישׂ אחוי, נליך הוה ומפחד שמא יגע לנצח בו יירוג אוותם, אף שלא בזעם המלחמה.

ב' שפת הרים מובאת תשובה נוספת: חדדו של יעקב לא היה שמא יירוג את האנשים שירוצאים נדו למלחמה, שעיל אנשים אלו - אין להצטער ולפחד שמא הם יירוגו, הלא הם אלו שהכחינו את עצם מטבח זה, הם אלו שיצאו למלחמה נגדו. כל פחדו והחשו של יעקב היה, שמא יירוג הוא אוותם מפשע ששייכים למונחו של עישׂ והם ככל לא בא למלחמה איתה. אדם שיחרוף משען - ודואז דיאו שאסרו לנו לירוג, אבל שיריך הוא למלחמה השונא אותה. צרי אדם לעשות את מרבית האוותם, אך מכיון שכם דודינו למלחמה בגד איזיבין, אם יישראל - עם שור שלום הוא. אן, איננו שמרחים ואינו מגרים לצתאת למלחמה בגד איזיבין, אך מכיון שכבל דור ודור קמס עליינו לכלותנו, פונזים אין בדינו ברירה ונאלצם גנו להריגו בשכחה בכח ההור. אם כל זאת, עליינו להימנע שלא נאבד עצם-אדם ולא נאפק לאנשים אכזריים, וכל שכן שלא להריג אוותם חפים מפשע, שבסך הכל שייכים למלחמה האובי.

זה מօסר המלחמה של העם היהודי, אותו ירושנו מabortות האומה ואשר מלוחה אותנו לאורך כל הדורות. עליינו לעשות הכל, כדי להמשיך ולחתוגה בהתאם.

הר אברהם יוסף שורץ

גלוון זה מוקדש לעיון מרות שונאה קוגן עניה בת ר' רפאל צמח זל' נלב"ע ייט' בסלול תשס"ה

נתרכז עיי' חתנה ובתה, ר' מנעם ווובק בליך שיחיו
כמו כן, נתקבלה תרומה ממותא אילית וצחי יער שיחיו
לע"ג האם, החומרה, מרות נילי דוידובי עיה בת ר' משה זל'
נלב"ע ייח' בסלול תשס"ה
תגביה

לאורים נלך

"וַיְהִי שׁוֹר וְחִמּוֹר" (לב' ח)

כיזע, ערך רבי יושא מוהאנפליג, גלוון אורוכה לפני התגלוונו רבבי. הוא ענו וניד מעיריה לעיריה, במקום ב' בל אטמול - לאין הואם, וח' מנדבת ידם של בעלי התבטים בכל מקום אליו הגיע. ים אחד, הגיע לעיריה, נכנס לבית המדרש ושחה שם כל היום בלימוד ובתפילה. בעבר, לאחר תפילה מנוחה וערבית, ניגש אל פרנס העיר וביקש מכון כי ניתן מוקם בלון.

"ימשטי די", השיב להרמס בכעס, "אין מקום ביבני. עברך ישכנתך, יש מקום בהקדש".
בדלת ביתו, נאלץ ר' יושא לcliffe עם כל הקבצנים בלון בהקדש.

עbero שניים מספר, ר' יושא והתגלה כאקדמי והוא לו חזקיהם ריבים. בדרכ' מסעיו, הגיעו לו קבלת ניסים מפארה. הפנים מוחר והכין את בילוי קבלת פון הרביבה, להפעטה, שלח הרבי אליו את טשו ומכובתו ורובי עצמו נשאר באכשינה.

כלו פלאה, מירח הפרט לאטאינה ושלא את הרבי לשפר המשען.
לפני שנים אחותות, ענה לו הרבי, באתי לך שאיגי מהלך ברגלי ואו שלות אוטוי לי'ה'קדי'. משמעו, שהעיקר לביך הוא לא האם אלא הסוס והמורכבה ואוותם אכן שלחתי אלך.

עפיי' מואוצרנו הייש'

כח נא את ברכת' (לב' יא)
פעם אחרת, השותדל הרוב אויה לוין צ'יל' - הצדיק הירושלמי, אצל פרופ' הלפרין שהיה מנהל בה'ה' הדסה בירושלים, עבר מפרק שנתקק לטיפול רפואי.
כיוון שלא רצה להזמיןו, שלח אונטו של פרופ' הלפרין, דיר פיניוס. את האיגרת סייר ר' אויה בקי' אחד מוכבדי ירושלים, שהיה מבאי בתו של ר' אויה.

שהבאיתו אודם את האירות לדיר פיניוס, קרא הרופא את האיגרת ושאל את מביאת: "מי אתה?..."
עונה לה האש: "איג שמשו של ר' אויה".
שאל הרופא: "בכמה זהה ר' אויה בשמש כבוד ממך?..."

"לא", אלא רק לשאול, ענה האש: "בכמה זכיתי אני להיות שימושו של ר' אויה....".

עפיי' איש צדק היה"

צפנת פענץ

1:10

ਪਹਿਲੇ ਉਪੀ ਪਿਛ ਰਾਹੀਂ
ਸ਼ਿਲੋ ਲੈ, ਨੇਪਾਲੀ ਵਿਖੇ
ਰਾਹੀਂ ਲੋਰ 15, ਰਾਹੋਤ 76268
ਲਾ ਲੱਚੜ ਲੜੀ ਗਿ ਆ ਕਿਥਾ
ਡਾਇ. nafya@neto.net.il

ਪਟਿਆਲੂ ਲੇਪ੍ਰਾਸਟਿਕ ਤੋਲਾਵਾਂ

ਕੁ, ਬੰ - "ਬਾਝੀ ਮਹਿਆ... ਬਣੇ ਮਹਿਆ" - ਸਿਖਿਮ ਲੇਮਾ: ਲੋਮ, ਸ਼ਹਾਰੜ ਕੁਝਾ ਅਤੇ ਕੁਝਾ.

לקוראים: מאמרם המופיעים ללא ציון שם הכותב, נכתבו על ידי חברי המערצת

חברי המערצת: הרב אברהם פום, משה רופ, נפתלי יער, יהודה מליק
העריכה בסיעור ארכוי כולל "יד ברודמן" ללימודיו הרואה וDOIINT, בית ספרי, רחובות
תובות: 08-9412048.

הדף: דפוס شهر. רחובות טל. 08-

